

Zahréte všecí,
jak vám to svědčí!

Nasypu vám dukátů,
pude vám lepší.

*) Při písni této z počátku hudba nehrá, nébrž dle slov písne hudec po hudci hráti počíná.

1771.

Od Jihlavy

Zahrejte mně pě-kně, mám pe-ní-ze v pe-kle, a já bu-du če-rta mlá - tit, a on mně je mu-sí vrá - tit.

Zahrejte mně pěkně,
mám peníze v pekle,

a já budu čerta mlátit,
a on mně je musí vrátit.

1772.

Z Boršic od Hradiště

Za-hrejte mně, mu-zi-kan-ti, dám vám pa - ták, je - sli sem ho ne - za-pomněl v starých ga - tách.

[: Zahrejte mně, muzikanti, dám vám paták, :]
jesli sem ho nezapomněl v starých gaťách.¹⁾

¹⁾ Hýlečku Hurákovské,
zahré mně za vídeňské.

Počké mně do novýho,
já nemám hotovýho!

Hýlek = Jilek, příjmení s příděchem h.

1773.

Z Ořechova od Kounic

Za-hré-te mně zhů - ro, já mám v gatěch šňů - ro, je - sli vy mně ne - za-hrá-te, po-šlu na vás mů - ro.

Zahréte mně zhůro,
já mám v gatěch šňůro,

jesli vy mně nezahráte,
pošlu na vás můro.

1774.

A - ló, pá - ni mu - zi - kan - ti, na mně po - zor dej - te, na - u - čil sem se pě - sni - čku, vy mně ju za - hré - te.

Aló, páni muzikanti,
na mně pozor déte,
naučil sem se písničku,
vy mně ju zahréte.

Přede všema začnu chválit
tam teho s huslami,
že by lepší jindá dělal,
dyby vostal doma.

Cimbalista pořád zhusta
na svůj cimbál pere,
dyž mu do ně často hází,
po straně se směje.¹⁾

¹⁾ Muzikanti, to só svatí,
ti chcó přijít do nebe,

kde só svatí popelatí,
růžky majó na čele.